

se kroz javnu raspravu predviđena rešenja unaprede. Do momenta sastavljanja ovog izveštaja novi zakon se još uvek nije našao u skupštinskoj proceduri. U Nacrtu akcionog plana za poglavlje 23 predviđeno je da će, radi efektivnog ostvarivanja prava na slobodu svih, a posebno manjinskih grupa i zajednica, novi zakon o mirnom okupljanju biti usvojen u drugom kvartalu 2015.

Zakon iz 1992, koji je još uvek na snazi, ne sadrži preciznu definiciju okupljanja, već samo navodi da se okupljanjem građana, u smislu ovog zakona, smatra sazivanje i održavanje zbora ili drugog skupa na za to primerenom prostoru. Zakon ne precizira da se pod okupljanjima u smislu zakona podrazumevaju samo ona okupljanja koja se održavaju u cilju izražavanja zajedničkih uverenja i ciljeva, što su okupljanja zaštićena međunarodnim pravom ljudskih prava. Usled toga dolazi do zabune da li npr. sportski događaji ili događaji komercijalnog tipa spadaju u okvir zakonodavstva o slobodi mirnog okupljanja.

Novi nacrt sadrži nešto precizniju definiciju okupljanja tako što precizira da mirno okupljanje predstavlja skup više od 20 ljudi koji se održava u cilju izražavanja, ostvarivanja i promovisanja političkih, socijalnih i nacionalnih uverenja kao i drugi oblici okupljanja. Novi nacrt, međutim, neopravdano propisuje broj učesnika skupa kako bi se skup smatrao javnim skupom u smislu zakona. Takođe, prema Novom nacrtu, druge forme okupljanja sportskog, verskog, kulturnog, humanitarnog i zabavnog karaktera predstavljaju javni skup što nije opravdano jer okupljanje u smislu međunarodno garantovanog prava na slobodu okupljanja ponekad može zahtevati veću toleranciju od nekih drugih manifestacija na kojima se okuplja veći broj ljudi, pošto se slobodom okupljanja štite fundamentalne demokratske vrednosti, dok na primer jedna sportska manifestacija nema takav značaj za društvo.

Novi nacrt, za razliku od važećeg Zakona, prepoznaje i definiše i spontana okupljanja koja predstavljaju svaki skup u otvorenom ili zatvorenom prostoru koji je dostupan svima, bez organizatora, koji se odvija u cilju izražavanja mišljenja i stanovišta o pitanjima od javnog ili opšteg značaja ili koji nastaje kao spontana reakcija na određeni događaj.

U preporukama Evropske komisije sadržanim u Izveštaju o skriningu za poglavlje 23 istaknuto je da je potrebno uskladiti zakon koji reguliše materiju slobode okupljanja sa članom 12 Povelje o osnovnim pravima EU kao i sa članom 11 Evropske konvencije o ljudskim pravima. Izmene bi trebalo da se odnose na dozvoljena mesta mirnog okupljanja, odgovornost organizatora javnog skupa i ograničenja odnosno zabrane javnog skupa.

10.2.1. Mesto održavanja okupljanja.

Među spornim odredbama Zakona svakako su one kojima se određuje koji je prostor „primeren“ za javni skup. Zakon u članu 2 taj prostor definiše kao onaj koji je pristupačan i pogodan za okupljanje lica čiji broj i identitet nisu unapred određeni i na kome okupljanje građana ne dovodi do ometanja javnog saobraćaja, ugrožavanja zdravlja, javnog morala ili bezbednosti ljudi i imovine.